

kommende Læge ikke bruger Morfin, saa sker der næsten altid Tilbagefald. Jeg synes ikke, at der er nogen Modsigelse i disse to Udtalelser, og naar den højtærede Justitsminister sagde, at jeg endogsaa havde udtalt, at det var min oprigtige Mening, at man ikke skulde ansætte Folk, der umiddelbart i Forvejen havde været Morfinister, i vigtige Embedslægestillinger, kan jeg ikke se andet end, at det er fuldstændig rigtigt. Jeg tvivler ogsaa paa, at den højtærede Justitsminister vil gøre det. Jeg tillader mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Vilde den højtærede Justitsminister nogen Sinde ansætte en Mand som Embedslæge, naar han fik at vide, at Manden et Aar i Forvejen havde været tvangsindlagt for Morfinisme? Det er det, Stads-læge Hoff har gjort. Jeg beder den højtærede Justitsminister svare paa dette, jeg er sikker paa, at Svaret vil blive Nej, det vilde den højtærede Justitsminister aldrig have gjort.

Saa sagde den højtærede Justitsminister, at der indenfor Nationalforeningen var en Læge.... (Afbrydelse). Jo, det sagde den højtærede Justitsminister; han sagde, at jeg havde været med som lægekyndig Direktør i en Forening til at ansætte en Læge, der havde været Morfinist. Da jeg kun er lægekyndig Direktør i een Forening, nemlig i Nationalforeningen, behøver jeg ikke at gøre nogen Hemmelighed ud af det. Hvorledes forholder den Sag sig nu? Den forholder sig saaledes, at jeg ikke havde mindste Mistanke om, at den Læge, der her er Tale om, havde været Morfinist. Først bagefter fik man at vide, at han havde været det, og at han til Trods derfor havde udført sin Gerning tilfredsstillende. Han blev ansat saaledes, at hvis han nogen Sinde fik Tilbagefald, vilde han øjeblikkelig blive afskediget. I øvrigt skal jeg sige, at den højtærede Justitsminister ikke kan udtale sig om, hvad min Mening har været om det Spørgsmaal, da jeg ikke paa egen Haand ansatte den Mand, men det var et Forretningsudvalg, der bestod af en Række Personer, der ansatte ham. Forholdet er altsaa det, at hvis der nogen Sinde viser sig noget Tilbagefald hos vedkommende, bliver han straks afskediget. Men jeg gentager, at da denne Mand blev ansat, havde jeg ikke Anelse om, at han nogen Sinde havde været Morfinist.

Saa kom den højtærede Minister ind paa at omtale en Statistik fra Sundhedsstyrelsen og sagde, at den kun omfattede 8 Læger. Det er mig ikke rigtig klart, hvad det er for en Statistik, den højtærede Justitsminister sigter til. Det er maaske

Oplysninger, der ere indhentede gennem Fysici om Læger ude omkring paa Landet, ellers tror jeg ikke, at der foreligger nogen særlig Statistik. Men den kan i hvert Fald ikke omfatte Lægerne i København, da Etatsraad Hoff jo har udtalt, at han ikke kendte nogen Læge i København, der var Morfinist. Men Sundhedsstyrelsen kan meget let stille en langt større Statistik paa Benene end denne, thi siden denne Sag kom frem, har Sundhedsstyrelsen ganske anderledes og grundigt undersøgt Forholdene. Forholdet er i Virkeligheden det, at det vilde være meget let at skaffe en Statistik over, hvor sørgeligt det er gaaet de Læger, der have været Morfinister. Naar jeg ser saaledes paa det, som jeg gør, er det, som tidligere sagt, fordi jeg paa et tidligere Tidspunkt af mit Liv har set, hvor sørgeligt det er gaaet forskellige morfinitiske Læger. Jeg havde i sin Tid, et Sted hvor jeg praktiserede, forskellige Nabo-kolleger, der vare Morfinister, og det gik dem alle ganske overordentlig daarligt. Det gjorde et vist Indtryk paa mig, thi det var noget, jeg saa i min tidligste Ungdom. Derfor kan den højtærede Justitsminister ikke bebrejde mig, at jeg ikke har set alvorligt nok paa dette Forhold.

Naar den højtærede Justitsminister endvidere siger, at Sundhedsstyrelsen havde kendt disse Lægers Forhold tidligere, og at særlig Doktor Muus havde kendt disse Forhold, da han havde været Kollega med disse Læger paa Karantæneanstalten, maa jeg dertil sige, at jeg har en Gang udtalt her, at overfor en af disse Læger havde Sundhedsstyrelsen i Sinde at rejse en Sag til Fortabelse af jus practicandi, men opgav den, fordi vi fik den Skrivelse fra Etatsraad Hoff, hvori han udtalte, at der var ingen Læge, der var Morfinist, saaledes at der ikke var Grund til at rejse Sag imod dem. Naar Etatsraad Hoff, som ikke alene var Stads-læge i København, men ogsaa sad i Karantænekommissionen, kunde udtale sig saaledes, kan den højtærede Justitsminister da ikke formene, at Sundhedsstyrelsen skulde skride ind paa det Tidspunkt mod vedkommende Læge. I dette Spørgsmaal om Morfinister har jeg rettet mig ganske efter de særlig sagkyndige i Sundhedsstyrelsen, nemlig Professor Christiansen, som er Konsulent i Psykiatri, og Professor Bock, som er Professor i Farmakologi. Disse to Mænd, som ere de mest sagkyndige paa dette Omraade i Landet, have bestemt hævdet, at selve det Faktum, at en Læge paa et vist Tidspunkt i sit Liv har brugt saa og saa store Doser